

sn: **proti**). Säkerligen återger det ett *Prōtti* (av *þrōtt* 'styrka'), sålunda egentligen ett tillnamn med ungefär samma innebörd som det i flera sörmländska inskrifter förekommande *þrōttar þegn*. Under medeltiden är *Throtte* rätt vanligt, särskilt i Småland (Lundgren). Från Norge känner man endast ett belägg, i ett bohuslänskt ortnamn *Þrottalanda*, från Island är det helt okänt. Sannolikt äro formerna med enkelt *t*, som i Lundgrens namnordbok upptagas under särskild uppslagsform (*Throti*), endast en ortografisk eller fonetisk variant, icke ett namn av annat ursprung. Beläggen härröra från Småland och Östergötland.¹ — **nasi** torde avse ett *Nasi* eller *Næsi*, egentligen tillnamn 'han med näsan'. Det är känt från flera uppländska inskrifter: L 84 Balingsta kyrka, L 132 Bälinge kyrka, L 149 Tuna, Bälinge sn, L 233 Årby, Lena sn och L 790 Drävle, Altuna sn (O. v. Friesen i *UFT* bd 9, 1924, s. 360). — **glaki**, med sin tydligt stungna första runa, torde vara ett *Glæggi* (till fsv. *glægger* 'skarpögd', isl. *glöggr*), sålunda ursprungligen ett tillnamn 'den skarpsynte'. Det är annars icke belagt. — **arstin** bör säkerligen uppfattas som *Ar(n)stæinn*, ett namn som icke synes vara annorstädes belagt i inskrifterna. I medeltida källor finnas endast ett par fall. Däremot är namnet väl styrkt från Norge och Island. — *Øystæinn* slutligen tillhör de vanligaste namnen under vikingatiden överallt i Norden.

201. Älby, Ytterselö sn, Selebo hd.

Pl. 103. Pl. 7: B 736.

Litteratur: B 736, L 946. Ransakningarna 1667—84; O. Hermelin, Selebo härads fornlemningar 1, s. 297, 387.

Äldre avbildningar: Ransakningarna; Peringskiöld (B 736); A. Wætter 1853 (i hs R 552, Uppsala Univ.-Bibl.); Hermelin a. a.; Brate (ATA).

Stenen, som (liksom Sö 193) saknar runinskrift och endast är prydd med ormslingor, fanns enligt *Ransakningarna* vid Älby, »ståendes vthi dheres gierde». Den var redan då skadad på h. sidan, och upptill var ett större stycke avslaget. Troligen har den från början haft rektangulär form, med den jämna kanten upptill på v. sidan fortsättande mot h. och nedåt.

Stenen är nu rest omkring 250 m. SÖ om Älby i en liten lövträdsbeväxt backe vid östra sidan om vägen Ytterselö kyrka—Älby, 6 m. från vägen.

Brun sandsten. Höjd 1,71 m., bredd 0,57—0,89—0,51 m. Ristningen är alltigenom tydlig.

202. Östa, Ytterselö sn, Selebo hd.

Pl. 101, 102.

Litteratur: L 943. J. Ekström, Brev till E. M. Fant 1800 (i hs S 113, Uppsala Univ.-Bibl.); J. H. Schröder, S 114 och S 115 (hs i Uppsala Univ.-Bibl.); D 8vo 36; O. Hermelin, Selebo härads fornlemningar 1, s. 291, 317, 327.

Äldre avbildningar: Ekström 1794 a. a.; Dybeck a. a. (originalteckning och kalkering i ATA); Hermelin a. a.; Brate (ATA).

Omkring $\frac{3}{4}$ km. NV om Stallarholmen mellan landsvägen till Överselö och Mälaren ligger Östa sjöhage. En mindre väg går från landsvägen genom hagen ned till sjön. Här finnas, särskilt i hagens södra del, ett stort antal fornlämningar, större och mindre gravhögar,stensättningar och åtminstone ett par bautastenar.

De båda runstenarna i Östa sjöhage omtalas första gången av prosten J. Ekström i hans brev till E. M. Fant. De åtföljande teckningarna äro daterade 1794.

¹ Hit hör även *Thratte*, med 1 belägg, likaledes från Småland.